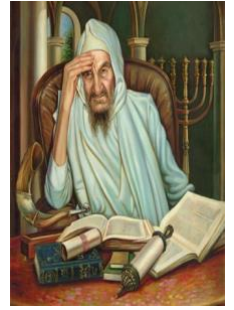

אין לקרוא בזמן התפילה ובזמן קריאת התורה
העלון מוקדש להצלחת וישועת הרב הגאון יאשיהו יוסף פינטו בן הרבנית זהרי.
ולרפואת הרב אפרים בן מחבובה, אבשלום בן תריה, אמנון בן עליזה, עומר בן שושנה, יהודה בן שרה,
אורנית בת שושנה, זר חיה בת ניצה.

להקדשות ולהפצת העלון פנו אלינו במייל Danielbar158@gmail.com
או בפלאפון : 0523458725

מאמר דניאל לפרשת "במדבר"

כל יהודי צריך הכנה רוחנית לחג השבועות שבו ניתנה לנו התורה הקדושה. ההכנה הכי טובה לקבלת התורה היא עבודת המידות – אהבת ישראל. לדון כל אדם לכף זכות. התורה מסתיימת באות ל' ומתחילה באות ב' לרמז לנו שה' מחפש את "לב" האדם, "לב טוב". בספירת העומר יש 49 ימים (שבעה שבועות). ולאחר 49 ימים, שבעה שבועות, מגיע חג השבועות בו קיבלנו את התורה הקדושה. היופי שבדבר, שהמילים "לב טוב" הם בדיוק גימטריה 49. "לב" – 32, "טוב" – 17 ביחד זה 49. ההכנה הכי טובה לקבלת התורה הקדושה היא לב טוב. לעבוד על עבודת המידות. לא לכעוס, לוותר, לשמוח, להודות לה', לקרב את האחר, להתנהג בענווה, לדון כל אדם לכף זכות. ועל ידי לימוד התורה הקדושה יהיה לאדם יותר קל מול היצר הרע, התורה מגינה על האדם מכל רע, ומצילה את האדם מן החטא. ולגבי עניין הלב, יש מעשה נפלא בעל מוסר גדול ביותר.

היה מלך אחד שהיה לו בן שהיה אוהב ללכת ליער למסע צייד. ופעם אחת השודדים תכננו לשדוד את בן המלך ואחר כך להרוג אותו כדי שאף אחד לא ידע על מעשיהם. בין השודדים היה שודד רחמן עם לב טוב. כאב לו על המלך, שהרי בן המלך היה הילד היחידי לאחר שנים ארוכות שהמלך לא זכה לילדים. הוא החליט לנסות להציל את בן המלך מבלי לספר לשאר השודדים. "יש לי רעיון" אמר, "נשדוד אותו ואחר כך אני אלך ואהרוג אותו עבור כולנו, חבל שכולנו נלכלך את ידיו בדם". "רעיון מצוין" שמחו השודדים. וכך עשו, שדדו את בן המלך ואחר כך השודד הרחמן לקח אותו לצד, ועשה כאילו הרג אותו ושחרר אותו לחופשי. בן המלך חזר בוכה וכואב ממה שעבר. המלך שמע ממנו על כל הסיפור וכינס מהר את לוחמיו והלכו ליער לחפש את השודד. בן המלך זיהה את השודד ששיחרר אותו ואמר "זה השודד שאני זוכר" מהר תפסו אותו ולקחו אותו לכיכר העיר כדי לתלות אותו לעיני כולם. כאשר הוא הובל לכיכר העיר, הוא בכה וצעק "אוי.. הלב.. אוי.. הלב..". המלך שמע זאת התעצבן ואמר "שוטה שכמוך, עליך לבכות ולצעוק על הידיים והרגליים ששדדו את בני, ולא על הלב האכזר שלך..". הסתכל השודד הרחמן על המלך ואמר "לא אדוני המלך, אני בוכה על הלב שריחם על בנך. הייתי צריך להקשיב לשאר השודדים שהציעו להרוג את בנך כדי שהעניין לא יתגלה, רק בגלל הלב הטוב שלי ריחמתי על המלך ועל בנו ולכן החלטתי להציל אותו ולשחררו..". ראה זאת המלך, שאכן נכונים דבריו, שיחרר אותו לחופשי וקירבו למלכות.. נשתדל כולנו לעבוד את ה' מתוך אהבה ושמחה ולהודות לה' על כל הטוב שמביא לנו.

איזור	כניסת השבת	יציאת השבת	ר"ת
ירושלים	19:24	20:16	21:11
ת"א	19:22	20:14	21:08
חיפה	19:25	20:17	21:12
באר שבע	19:22	20:13	21:08

העלון מוקדש לעילוי נשמת : אורלי בת סעידה, נוריה בת נעימה, חנה בת נוריה, רחל שירה בת תמו, שלמה בן נוארה, גרשון בן רחמה, עזרא בן אסתר, אהרון בן חזלה, שלום בן חנדן, חי בן ירדנה, חיים בן עיישה, אליהו בן מרים, חנניה בן אסתר, שמעון בן עיישה, משה בן גאולה, שלום בן יוסף, זכריה בן ורדה, חיים בן אסתר.

הליכותיו והנהגותיו בקודש של סידנא בבא סאלי:

פעם אחת הגיע השר מר דוד לוי לנתיבות אל הבבא סאלי על מנת לקבל ברכה. חלף שבוע מאז ברכתו של הבבא סאלי, והינה באמצע ישיבה חשובה הגיע שליח של הבבא סאלי לקרוא למר דוד לוי. אך המזכירה שלו לא נתנה לשליח של הבבא סאלי להיכנס. הוא הפציר בה ואמר שזה עניין דחוף. לאחר כמה דקות שמע מר דוד לוי קולות מבחוץ, הוא יצא בעקבות הרעש וראה את השליח של הבבא סאלי. "לשם מה הגעת הנה?" והשליח טען שהגיע בשליחות חשובה למסור לו ספר מהבבא סאלי. "הצדיק מבקש שתכניס את הספר למכונת מיד, הצדיק ביקש ממני לוודא שהכנסת את הספר למכונת". אותו שר עשה כבקשת הצדיק והכניס את הספר לרכבו באותו רגע. כשחזר בלילה לבית שאן התדרדרה מכונתו ובנס נעצרה המכונת מלפני התהום, וניצל ממוות בטוח. רק אז הבין השר את פשר המתנה שנשלחה אליו בדחיפות כה גדולה כדי להצילו ממוות. וזה כוחו של הצדיק הבבא סאלי. אדם ששומר על עצמו בקדושה ובטהרה במסירות נפש, זוכה לסייעתא דשמיא גדולה מלמעלה.

מתורתו של הרב יורם מיכאל אברג'ל זיע"א

"באחת הפעמים בשנים עברו, שזכיתי להסיע את הרב, היינו בדרכנו לשיעור בבאר שבע. ומשום שהשעה היתה מאוחרת הרב הורה לי לנסוע במהירות וכך עשיתי. בנתיים הרב נח מעט. פתאום הבחנתי בניידת משטרה. שיערתי שהיא קלטה במכשיר את מהירות נסיעתי. השערתי היתה נכונה ומהר מאוד הניידת סימנה לי לעצור בצד עקב המהירות בה נסעתי. הערתי מהר את הרב, וסיפרתי לו על השוטר שעצר אותנו על מהירות הנסיעה. "אל תדאג, הכל בסדר" אמר הרב יורם והמשיך לנוח כאילו לא ארע דבר. עצרתי בצד הכביש וירדתי מהרכב והלכתי לניידת. השוטר צרח עליי ואמר "אתה נורמלי? שמת לב על איזה מהירות נסעת??" ואני בתמימות השבתי שנסעתי במהירות סבירה. "מהירות סבירה?" צעק השוטר בכעס, "בוא ואראה לך במכשיר על איזה מהירות נסעת..". הוא התקרב למכשיר ובא להציג לי את המהירות, אך פלא פלאים, המכשיר פשוט נשרף ולא נדלק. הוא ניסה להדליק את המכשיר אך ללא הועיל. המכשיר שבק חיים ללא שום סיבה מוצדקת. השוטר לא האמין למראה עיניו, "נס, קרה לך פשוט נס..". השוטר הבחין שיש איתי מישהו באוטו ושאל "מי הנוסע שאיתך באוטו?" שאל השוטר. "כבוד הרב יורם אברג'ל". השוטר חייך ואמר "עכשיו אני מבין הכל.. יש לך מזל שאתה עם הרב הקדוש. תסתלק לי מהעיניים, בגלל הרב הקדוש נשרף לי המכשיר. וכך המשכנו בנסיעה בשמחה רבה והודתי לה' על הנס הגדול.

הבעל שם טוב הקדוש

היה זה בלילה של מוצאי יום הכיפורים. "אלכסיי" הורה הבעל שם טוב הקדוש לעגלון, "רתום את הסוסים, אנו יוצאים לדרך". הבעל שם טוב אסף כמה מתלמידיו הקבועים ויצא לדרך. העגלון והתלמידים לא התפלאו על הנסיעה הפתאומית, וגם לא על השעה המאוחרת, כי זו היתה דרכו של הבעל שם טוב, יוצא למסעות מסתוריים כדי ללמד דרך

בעבודת ה' אפילו מהאנשים הפשוטים ביותר. הסוסים דהרו עד אשר הגיע הבעל שם טוב למחוז חפצו, הסוסים עצרו לבדם. העגלה נעצרה מול בית המרזח המקומי. בעל הבית מרזח שמע את הסוסים ויצא לקראתם. הוא היה יהודי שניהל בית מרזח והגיש את שירותיו לכל גויי הסביבה ומזה היתה פרנסתו. למראה החבורה ובראשם הבעל שם טוב, נראה היה כי נבהל בעל הבית מרזח. בייחוד נחרד ונבהל כאשר נתקל בעיניו של הבעל שם טוב שננעצו בו. "רבי" צעק בקול תוך כדי דמעות ובכי, "חטא גדול חטאתי, מצטער אני ויודע שבאת להוכיח אותי על כך..". המשיך בעל הבית מרזח לבכות "חשבתי שאיש לא ידע על כך, והנה אתה ידעת ועל כן באת..". דמעות זלגו מעיניו של מוזג המשקאות, ניכר היה שהוא בסערת רגשות. הבעל שם טוב, הרגיעו וביקש ממנו לשבת ולספר בנחת את אשר אירע עימו ביום הכיפורים. קבוצת התלמידים ירדה והמתינה לשמוע את סיפורו של מוזג המשקאות, הסיפור שראה הבעל שם טוב ברוח הקודש. וכך סיפר מוזג המשקאות תוך כדי סערת רגשות "מידי שנה, נוהג אני לנסוע לעיר הסמוכה לקראת הימים הנוראים להתפלל במניין. הרי בכפר שלי כולם כאן גויים, ואין לי מניין במהלך השנה. ולכן בימים הנוראים אני נוהג ללכת לעיר הסמוכה להתפלל במניין. גם השנה, בערב יום הכיפורים, תכנן לעזוב את ביתו ולצאת לעיר. הכל היה ערוך ומוכן, המוזג ובני ביתו כבר עשו את מרבית הדרך כאשר עמדו להגיע לעיר, נזכר מוזג המשקאות ששכח לנעול את בית המרזח. העניין לא היה פשוט כלל, שהרי כל היין יהפוך ליין נסך בגלל הגויים. מחישוב מהיר שעשיתי, אם אחזור לסגור את בית המרזח אספיק לחזור לעיר לפני שקיעת החמה כדי לשבות בכיפור בעיר הגדולה ולהתפלל במניין. חזרתי לבית המרזח כדי לנעול אותו. ואז כאשר הגעתי, תפס אותי הפריץ העשיר הגוי שהיה משכיר לי את בית המרזח "או.. איזה מזל שהגעת לכאן, בדיוק ברגע הנכון..." "הגרונ שלי ייבש ואני מעוניין בכוסית אחת קטנה." וכוסית ועוד כוסית בעקבות כך הגיעו כל הגויים כי ראו שבית המרזח פתוח. וכולם החלו לבקש שתייה ולשתות עד שהיו כולם שיכורים. ככל שהיהודי ניסה לקצר ולזרזם, כך גדלה הכמות, עוד לקוח ועוד קנייה. הוא העיף מבט לשעון וגילה שהשעה מאוחרת ולא יהיה מספיק בידו להגיע לבית כנסת שבעיר הסמוכה. ליבו המתמלא חרדה, מה יעשה? מעולם לא חגג את יום הכיפורים לבדו. לא היה לו סידור ולא מחזור לכיפור. התפילות גם לא היו שגורות בפיו. רק ליבו היה צמא לה' יתברך. הוא החל לבכות ולבכות. כאשר כל הגויים הסתלקו לבתיהם, סגרתי את דלתות בית המרזח. וישבתי מתוך שברון לב ועצב על הכיסא הראשון שעמד בדרכי. חשתי אומלל ועצוב. ליבי התמלא חרטה על כך שחששתי לרכושי ולכן איבדתי את הזכות להתפלל עם כולם במניין ביום הקדוש – יום כיפור. "היה עליי לאבד את ממוני ולא לאבד את נשמתי". הוא פרץ בבכי תוך כדי והמשיך לספר. "פתאום, לאחר שעה של בכי, התעוררה בקרבי הרגשת קדושה ואור גדול מילא את ליבי, הרגשתי התעוררות לקום. קמתי מהכיסא, נעמדתי על רגליי, כעבד לפני אדונו. ופתאום פרצו מתוך ליבי המילים "ריבונו של עולם, אתה אבא רחום וחנון, יודע מחשבות לבב אנוש, בוחן כליות ולב, יודע אתה היטב כמה רציתי להיות בבית הכנסת בחברת אחיי היהודים. איני יודע להתפלל, סידור אין לי, קבל נא את תפילתי היחידה שאוכל לתת לך. גם אני רוצה לשפוך את נפשי לפניך ולבקש ממך סליחה וכפרה. הדבר היחידי שידע המוזג, היו אותיות ה אלף-בית. הוא החל לקרוא את האותיות בזו אחר זו, כשמעיניו הדמעות יורדות כמו נהר. "קבל נא את תפילתי, את האותיות הללו ריבונו של עולם". "צרף מהן מילים וכוונות והענק לי שנה טובה..". סיים המוזג את סיפורו תוך כדי בכי וחרטה אמיתית. הוא הרים את עיניו לראות את תגובת הבעל שם טוב, והוסיף "רבי, אני

יודע שחטאתי ולא נהגתי כשורה ועל כן באת הנה לתת לי דרך תשובה.. אני מוכן לקבל עליי את הגזרה.. " אבל עיניו של הבעל שם טוב הקדוש קרנו באור מיוחד, וחיוך של קורת רוח עלה על פניו. "תהיה רגוע" אמר הבעל שם טוב ליהודי התמים. "אינך זקוק לשום תיקון. זה שנים רבות שלא עלתה למרומים תפילה כה זכה וטהורה ונקייה כתפילתך ביום הכיפורים הזה."

"עץ חיים היא למחזיקים בה" – המילה היא, כביכול מיותרת, היה אפשר להגיד "עץ חיים למחזיקים בה". ואם כן, המילה היא, באה לרמוז לנו על מה שמסופר בגמרא ביומא. לאחר 120 שנה, עולה הנשמה למרום, אם למדה תורה אשריה ואשרי חלקה, אם לא, שואלים אותה מדוע לא למדת תורה? מביאה הנשמה כל מיני תירוצים. ומשיבים לה, שניתן ללמוד תורה בכל המצבים, כפי שנאמר בגמרא ביומא (דף לה, ב) שם על הליל הזקן שהיה עני מרוד, על אלעזר בן חרסום שהיה עשיר גדול, ועל יוסף הצדיק שהיה יפה תואר ובכל זאת לא התפתה ליצר הרע. ושלושתם נרמזים במילה : היא. שהם ראשי תיבות של : ה- הלל הזקן , י- יוסף הצדיק , א- אלעזר בן חרסום.

התורה נמשלה למים. אין מים אלא תורה. כשם שהאדם לא יכול לחיות ללא מים, כך אינו יכול לחיות ללא התורה. (כפי המשל עם השועל והדגים הידוע). וגם הגמרא במסכת תענית דף ז' עמוד ב', כשם שדרך המים לרדת ממקום גבוה למקום נמוך, כך התורה מתקיימת במי שהוא בעל ענווה ושפל רוח, צנוע. ובמילה "מים" יש רמז לקבלת התורה. מ- 40 יום ראשונים שעלה משה למרום. י- עשרת הדברות. מ- ארבעים יום השניים שמשה עלה שנית למרום, לקבל את התורה.

"שוש אש"ש בה' תגל נפשי באלוקי" - אנו אומרים בכל בוקר את הפסוק הזה כאשר אנו מגיעים ללבישת הטלית והתפילין. ומדוע מה הקשר של הפסוק הזה לזמן התפילין והטלית? אלא שעל ידי שתי אותיות ש' שהם ששון ושמחה, תגל נפשי בה' יתברך. כלומר בזכות שתי אותיות אלה של ש' וש' (שמחה וששון) אגיע למצב של תגל נפשי בה' מלשון גילה ושמחה. ומדוע נאמר "שוש" ולא "שש" אלא, זוהי ו' התורה, שניתנה לנו ב' ו' בסיוון. שבזכות התורה האדם זוכה להארה ושמחה אמיתית, והתורה מצילה אותו מכל רע ומהחטא. והינה הבן איש חי הקדוש מוסיף על הדברים האלה : על בתי התפילין האות ש' רשומה פעמיים. ש' אחת עם 3 ראשים, וש' אחת עם 4 ראשים. ש' עם 3 ראשים כנגד 3 אבות. וש' עם 4 ראשים כנגד 4 אמהות. וביחד נחבר את שתי האותיות ש' + ש' יצא המילה "שש" מלשון ששון ושמחה. ועל פי זה אפשר להבין מדוע בתפילין יש את האותיות (ש' ש'). כיוון שהתפילין מסמלות את שעבוד הלב והמוח לעבודת הבורא.

לזיכוי הרבים והפצה, ולהקדשות לעילוי נשמת / לרפואה, ולקבלת חידוש יומי, ניתן לפנות למספר : 0523458725 או במייל : danielbar158@gmail.com

"כל הפוסק דבר על חברו, בין אם טוב ובין אם רע, על עצמו הוא פוסק"
(הבעל שם טוב הקדוש)

שבת שלום ומבורך